

Museo do Pobo Galego

Instituto de Estudos das Identidades

114

I. Cantos vellos de catro versos

91b 5 5 4 1

Ragüelle, *Olveira, Dumbría*. Decembro 1980,

♩ = 120 (Muñeira)

216. Ve-ño da Vir-gen da Bar-ca ve-ño d'a-ba-la-la pe-dra

ve-ño d'a-ba-la-la ghan-de qua pe-que-na-a-ba-la ce-la

ai la la la la la ai la la la la

la la

253. No lu-ghar de Ra-go-e-ue hai u-nha pe-dra d'a-sen-to

don-de s'a-sen-tan os mo-sos can-do van ó ca-sa-men-to

ai la la la la la la ai la la la la la la

257. No lu-ghar de Ra-go-e-ue hai u-nha pe-dra mã-re-la

don-de s'a-sen-tan os mo-sos can-do van ver Ma-no-e-la (b.)

Mazaricos VII,2,216. Estrela 64.

L: 200a, 248a, 520b, 541a, 591,929c, 930a.

*Transcripción orixinal de Dorothé Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothé Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

929c

Veño da Virgen da Barca,
veño d´abala-la pedra,
veño d´abala-la ghrande
qu´a pequena abala i-ela.

Ai la la...

541a

No lughar de Ragoelle
hai unha pedra d´asento
donde s´asentan os mosos
cando van ó casamento.

Ai la la...

520b

No lughar de Ragoelle
hai unha pedra marela
donde s´asentan os mozos
cando van ver Manoela.